

РЕШЕНИЕ

№ 1802

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **11243** по описа за **2020** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на И. Х. Н. срещу Решение от 07.10.2020г., постановено от Софийския районен съд /СРС/, НО, 112 състав, по НАХД № 4649/2020г., с което потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 2472343 на СДВР.

Според касатора обжалваното решение е неправилно, тъй като районният съд неправилно е приложил закона. Конкретно се твърди, че районният съд неправилно е приел, че не са извършени съществени нарушения в хода на административнонаказателното производство. За такова се сочи липсата на описание в електронния фиш на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Прави се оплакване за накърнено право на защита, тъй като при връчване на електронния фиш лицето не е получило самата електронна снимка към него. В резултат на това касаторът не могъл да провери дали е приложен на практика установения с Наредба № 8121з от 2015г. толеранс от 3% по отношение на констатираната скорост. Отделно моли случаят да бъде счетен за маловажен. Претендира се отмяна на обжалваното решение и на потвърдения с него електронен фиш. В съдебното заседание касаторът не се явава и не се представлява.

Ответникът – СДВР – отдел “Пътна полиция“ не изразява становище по касационната

жалба и не се представлява в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, и като извърши дължимата проверка съобразно чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С решението си СРС е потвърдил електронен фиш Серия К № 2472343 на СДВР, с който на И. Х. Н. е наложена глоба в размер на 400 лева на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1,т.4 от ЗДвП за това, че на 16.02.2018г. около 12.59 часа в [населено място], по [улица]при плувен център „М. Л.“ с посока на движение от Телевизионна кула към Румънско посолство, при ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч, е управлявал собствения си л.а. „А. Р. 159“ с ДКН [рег.номер на МПС] със скорост на движение от 87 км/ч., като нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство.

За да потвърди електронния фиш, СРС е приел, че административнонаказателната отговорност е била законосъобразно ангажирана, тъй като по несъмнен начин е установено извършването на нарушението, електронният фиш съдържа изискуемите реквизити по чл.189, ал.4 от ЗДвП, спазена е формата за издаването му (по утвърден образец) и е надлежно връчен. Относно използваното техническо средство е установил, че същото е било технически изправно и е измервало скоростта с допустимо отклонение до 3 км/ч. Относно размера на глобата съдът е посочил, че същият е фиксиран и не съществува възможност да го измени/намали.

Решението е правилно.

Неоснователни са твърденията за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство.

Съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане. Видно от посочената разпоредба, независимо че по правната си природа и действие електронният фиш се приравнява едновременно на акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление, по отношение на неговата форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, приложими са специалните правила, установени в ЗДвП, а не общите изисквания по ЗАНН. В случая процесният електронен фиш съдържа всички изброени по-горе и изискуеми по закон реквизити. Твърдението, че процесният фиш не отговаря на изискванията на чл.186, ал.4 от ЗДвП, тъй като следвало да съдържа не само описание на нарушението, но и на обстоятелствата, при които то е извършено, се опровергава от текста на цитираната разпоредбата.

На следващо място, неоснователно е оплакването за накърнено право на защита

поради това, че при връчването на фиша касаторът не бил получил електронна снимка към него. Видно от доказателствата, снимката от техническото средство, с което е заснето нарушението, е била изпратена с жалбата на лицето до районния съд, приложена е към материалите по делото и касаторът е могъл да се запознае с нея и пълноценно да реализира правото си на защита в хода на производството пред въззивната инстанция. Обстоятелството, че снимката не му е била предоставена едновременно с връчването на електронния фиш по никакъв начин не е пречило защитата му, респ. не е ограничило правата му. В тази връзка следва да се отбележи, че конкретно относно обстоятелството, за което се сочи, че е била необходима електронната снимка на касатора, а именно относно това дали е отчетено отклонение от 3% от констатираната скорост, районният съд е извършил служебна проверка и е установил, че измерената скорост е била 90 км/ч, но след приспадане на трите процента толеранс в полза на водача, във фиша е зачетена скорост от 87 км/ч.

Предвид значителното превишение с 37 км./ч. на скоростта на движение в населеното място, процесният случай не се отличава с по-ниска обществена опасност спрямо другите случаи на нарушения от същия вид и не може да се квалифицира като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед на горното, не се констатира наличието на основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, I касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 07.10.2020г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 112 състав, по НАХД № 4649/2020г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: